

Най-сетнѣ Франция ся избавила съ двѣ голѣмы събытия: като ся промѣнила английска-та политика и като умрѣлъ царь Иосифъ.

Госпожя Малборо най-сетнѣ съ голѣмѣние-то си много разсърдила царицѣ-тѣ, та Анна ся скарала съ неѣ. Освѣнь това Англичяне-ти ся уморили много отъ войнѣ-тѣ, та искали да стане миръ; а лордъ Малборо искалъ да продѣлжи войнѣ-тѣ колкото може повече врѣмя (защото война-та го правила да става прочютъ и да ся обогатява отъ неѣ). Кога зели да избирать новы членове въ парламента, повече-то прѣдставители были откамъ тори; вигскы-ти министри и тии ся съгласили съ торийскы-ты. Малборо извадили отъ службѣ, и Англия ся прѣговорила съ Людовика. Въ 1711 годинѣ Иосифъ I умрѣлъ; той не оставилъ мѣжскый наслѣдникъ, та на прѣстола сѣднѣлъ братъ му Карлъ, който по-напрѣдъ ся мѣчилъ да стане испанскый царь. На Съѣзници-ты на Австриѣ никакъ ся не щяло да сбере Карлъ Испанскъ съ Австриѣ, защото гы было страхъ да не стане много силенъ та да ся развали политическо-то равновѣсие. Това нѣщо направило да ся прѣговорять по-скоро; Англия, Холландия и нѣкои другы тѣхни съѣзници направили съ Франциѣ миръ въ Утрехтъ (1713 год.). А на другѣ-тѣ годинѣ царь *Карлъ VI*, като останѣлъ безъ съѣзници, и той направилъ миръ въ градъ Раштадъ.

На *Утрехтскый* и *Раштадскый* миръ Испанско-то царство было раздѣлено. Филиппъ Анжюйскый станѣлъ испанскый царь; нему дали Испания и голѣмы-ты владовища въ Америкѣ; Австрия добыла Белгиѣ, Неаполь и Ломбардиѣ; Англия зела Гибралтарскый твърдель, който ѣ помогналъ много да си распространи власть тѣ по срѣдиземно море; освѣнь това тя зела отъ Франциѣ нѣколко американскы островы и земи около Худсоновъ заливъ.

Людовикъ XIV на стары години, освѣнь политически несполуки, изгубилъ и всичкѣ-тѣ си челядь. Отъ голѣмѣ-тѣ влакѣ на царя останѣли живи само внукъ му Филиппъ V испанскый и единъ пятгодишенъ правнукъ,